

Tal dia
com
avui fa...

1
any

Bon debut

Els blaugrana guanyen l'Alavés amb dos gols de Lionel Messi i un de Coutinho i comencen la temporada de Lliga amb bon peu.

10
anys

La veu de Chaves

Govern central i jutges se sumen a la guerra contra la manifestació per una possible sentència del TC. Chaves la qualifica d'"intolerable".

20
anys

Sisme a Turquia

Milers de víctimes del fort terratrèmol que va sacsejar Turquia dimarts continuen encara colgades sota la runa de centenars d'edificis.

Full de ruta

Xevi Sala

Tarantino i King Kong

Gràcies a una companya de feina amb qui ha sorgit el tema i que resulta que tenia el llibre, la *Teoria King Kong* –de Virginie Despentes– ha deixat de ser aquest estiu una lectura pendent. Després del famosíssim primer capítol, que va llançar l'autora a la fama mundial com a màxima representant d'això que ara s'anomena postfeminisme, venen un seguit de reflexions que completen el pensament d'una escriptora amb la virtut de generar adeptes i detractors dels dos gèneres. És un llibre que llegit ara manté una estranya vigència i resulta difícil de definir. Assaig autobiogràfic, manual de denúncia i supervivència, llibre d'autoajuda... En qualsevol cas, Despentes parla en primera persona de la violació i és colpidor comprovar com, en el seu cas, les veus que li recomanaven eren precisament veus femenines. Justament el silenci que ara tantes víctimes d'agressions sexuals masculines comencen a trencar denunciant els seus casos. Despentes també parla en primera persona sobre la prostitució i, des de la perspectiva de consumidora, opina tot seguit sobre la pornografia. Pel que fa a la prostitució, qüestiona el perfil universal de l'esclavatge sexual i denuncia la hipocresia d'aquelles dones que estigmatitzen aquesta professió però l'acaben practicant a la seva manera quan es casen per interès econòmic amb homes poderosos. Igualment lúcida es mostra quan recorda haver conegut actrius porno que es consideraven deesses del desig, sense que això les hagués traumatitzat. I, finalment, Despentes argumenta la teoria King Kong. El goril·la segresta la noia, li fa passar por i, quan per fi l'alliberen, encara li carreguen les culpes a ella: "La bella ha matat la bèstia!", proclamen cínicament els rescatadors.

Sense voler, la lectura de Despentes ha resultat un bon antídoto després de veure la darrera, i fallida, peli de Tarantino. El director, altres vegades brillant, proposa que la realitat inspiiri el cinema i alhora que el cinema modifiqui la realitat. Però la seva realitat moralitzada de forma maniquea contra el moviment *hippie*. I ho fa amb un suposat homenatge a Hollywood que només aposta per la bellesa i la força bruta com a úniques qualitats humanes, també dels dos gèneres. I les persones, prou que ho subratlla Despentes, hem de ser alguna cosa més que cosos bonics.

Tribuna

Xavier Garcia. Periodista

Rescat de Josep M. Poblet

Fem memòria: Josep M. Poblet (Montblanc, 1897- Barcelona, 1980) va ser un molt destacat dirigent d'ERC (escriptor, periodista, biògraf i assagista de la història, dramaturg i empresari teatral, memorialista també a *Memòries d'un rodamon*), que va viure en primer pla els fets polítics i culturals del país durant la major part del segle XX: de la Mancomunitat de Prat de la Riba (1914-1923) fins a la transició política al franquisme (1975-1980), passant, no cal dir-ho, pels anys de Primo de Rivera, la República, la Guerra Civil i tastant, també, l'exili a Cuba, Mèxic, els Estats Units i París, d'on retornà el 1948.

D'AQUESTA LLARGA TRAJECTÒRIA de 83 anys, ara el doctor en filologia catalana i professor a l'institut Eugeni d'Ors, de Vilafranca del Penedès, Jaume Ferrer i Puig, publicant el volum *Josep M. Poblet: periodisme i acció. Un intel·lectual catalanista en el Montblanc d'entreguerres (1914-1936)*, editat el 2018 a Publicacions de l'Abadia de Montserrat, ha rescatat, en un primer lliurament editorial, els 22 anys anteriors a la guerra, quan Poblet –sobretot

des de Montblanc i al conjunt de la Conca de Barberà, però amb la vista posada en els moviments que sorgien a Barcelona– es forma políticament i culturalment, actua cívicament en el periodisme i en les diverses entitats culturals i esportives de la població i, progressivament, durant els anys 1923-1930, arran de les noves prohibicions militars contra Catalunya, ajuda a transformar bona part de la catalanitat local –de signe bàsicament conservador, que arrencava de la Renaixença– al catalanisme republicà d'esquerres, que triomfaria l'abril de 1931, liderat per Macià.

EL LLIBRE DE JAUME FERRER –dens de contingut, primera part de la seva tesi doctoral, avalada per reconeguts historiadors, com Maria Campillo, Andreu Mayayo, Jaume Aulet i Montserrat Corretger– és una apassionada i molt documentada recerca sobre, com diu l'autor, "els orígens literaris i la construcció de Josep M. Poblet com a periodista, intel·lectual i home d'acció cívica, compromès amb els valors del catalanisme i el republicanisme nacionalista en el Montblanc que va dels anys de la Mancomunitat fins al comen-

çament de la Guerra Civil". En efecte: hi trobem el seu context familiar de petita burgesia local catalanista, el naixement del catalanisme a Montblanc (1903-1918), els inicis periodístics de Poblet, la passió pel teatre, el seu activisme polític (va ser un formidable orador) a la Jovenut Nacionalista i al Centre Republicà Catalanista, tot plegat fonamentat en els valors de l'educació i la civilitat, el foment de la lectura (sobretot en una societat agrària amb alts índexs d'analfabetisme, talment com Casals afavorí l'acostament dels obrers a la música), la preservació del patrimoni local, tot modernitzant la vila amb respecte als paisatges, la promoció de l'art, l'excursionisme, el turisme, la llengua, la literatura, l'esport i els espectacles, tot un programa que va difondre, sol, a la premsa, sense cap plataforma electoral al darrere.

AQUEST LLIBRE, tant com un complet relat biogràfic del primer Poblet, és la biografia de tota una comunitat, a l'interior del país, en un temps determinat, per la qual cosa esperem amb delit la segona fase vital d'aquest rodamon, de 1939 a 1980.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Agraïment a tot l'equip de l'hospital Quirón Barcelona

■ El divendres dia 9 d'agost va néixer el nostre fill a l'hospital Quirón Barcelona. Des del primer moment que hi vam arribar, l'atenció rebuda va ser excepcional, i això en un moment tan màgic de la vida com és veure néixer el teu fill, s'agraeix profundament.

Volem fer un agraïment especial al nostre ginecòleg, a la llevadora, a l'anestesiista, a tot l'equip d'urgències ginecològiques, infermeres, i a tot l'equip de la 3a planta.

Gràcies a tots vosaltres el naixement va ser un gran èxit, i un moment magnífic que mai oblidarem. Moltes gràcies a tots i totes!

ARNAU CAMPAMÀ MANENT I ESTER FÀBREGAS MICHELENA
Premià de Dalt (Maresme)

Volem l'estació de Santa Rosa de Mollet accessible per a tothom!

■ L'hivern passat van concloure les obres per habilitar un pas subterrani a l'estació de Mollet Santa Rosa. El que havia de ser una millora en la seguretat de l'estació s'ha convertit en un greu problema de mobilitat. Un cop inaugurat el pas inferior, es va procedir automàticament a eliminar el pas de vianants entre andanes, però es va fer sense posar en funcionament els dos ascensors que s'han construït a banda i banda del passadís subterrani, fet que suposa que les persones amb mobilitat reduïda es trobin amb una barrera arquitectònica gairebé insalvable.

El que en un principi semblava que era qüestió d'unes poques setmanes (el portaveu de Renfe, Antonio Carmona, va plantejar inicialment el mes

d'abril com a data per a la posada en marxa dels ascensors), s'ha convertit en un suplici que ja dura gairebé mig any. Mig any de problemes i maldecaps no tan sols per a les persones amb mobilitat reduïda, sinó també per a qualsevol persona usuària de l'estació que hagi de carregar amb pesades maletes o amb cotxets de nadó. Tot plegat, segons fonts de la mateixa companyia, per problemes tècnics i burocràtics amb l'empresa que ha de subministrar el servei elèctric als ascensors.

Aquesta situació s'agreuja encara més si tenim en compte que la via principal de Mollet-Santa Rosa és a l'andana oposada als accessos de l'estació, fet que implica que cal utilitzar el pas inferior en la immensa majoria de casos. Només en cas de creuament de trens, un dels combois estaciona a la via que queda al costat de l'edifici de viatgers.

Considerem que aquesta si-

tuació és totalment inacceptable i que només s'explica des de la deixadesa i la desídia de l'administració competent i del conglomerat Renfe/Adif. No és correcte que arran d'una actuació que havia de servir per a facilitar el trànsit de les persones a l'estació es generi un problema de mobilitat que prèviament no existia. En una època en què per causes mediambientals es fa més necessari que mai potenciar el transport públic, ens trobem que amb actuacions com aquesta es fa justament el contrari: potenciar l'ús del vehicle privat.

Per tot plegat, exigim que s'intervengui en aquest assumpte de manera immediata per tal que els ascensors es posin en funcionament en la màxima brevetat possible.

ANTONIO LÓPEZ RODRÍGUEZ,
portaveu de la Plataforma en Defensa de la Sanitat Pública del Baix Vallès (PSPBV)
Mollet del Vallès (Vallès Oriental)